Simítás, spline-regresszió, additív modellek

Ferenci Tamás, tamas.ferenci@medstat.hu

2020. június 29.

- A LOESS simító
- 2 Spline fogalma, lineáris regressziótól a spline-regresszióig
- 3 Spline-regresszió becslése bázisfüggvényekkel, penalizáltan
- 4 Additív modellek

- A LOESS simító
 - Motiváció
 - A LOESS simító alapgondolata
 - Lokalitás
 - Polinomiális regresszió
 - Összerakva az építőelemeket: lokális polinomiális regressziókkal közelítés
 - A paraméterek megválasztásának hatása: lokalitás
 - A paraméterek megválasztásának hatása: a polinom fokszáma
 - A paraméterek megválasztása
- 2 Spline fogalma, lineáris regressziótól a spline-regresszióig

- A regresszió
- Regresszió becslése mintából
- Paraméteres és nem-paraméteres regresszió
- A lineáris regresszió kibővítése, nemlinearitások
- Egy példa
- Regresszió ötödfokú polinommal
- Módosítás
- Regresszió tizedfokú polinommal
- Mi a jelenség oka?
- Mi lehet a megoldás?
- Természetes köbös spline

- A példa regressziója természetes köbös spline-nal
- Mi az előbbiben a fantasztikus?
- A spline-regresszió ereje
- Spline-regresszió becslése bázisfüggvényekkel, penalizáltar
 - Bázisfüggvényekkel felírás
 - Modellmátrix előállítása
 - Penalizálás
 - Simítási paraméter meghatározása
- 4 Additív modellel
 - Több magyarázó változó

Előszó

Téma: simítás, spline-regresszió, additív modellek

Minden visszajelzést örömmel veszek a tamas.ferenci@medstat.hu email-címen

- A LOESS simító
 - Motiváció
 - A LOESS simító alapgondolata
 - Lokalitás
 - Polinomiális regresszió
 - Összerakva az építőelemeket: lokális polinomiális regressziókkal közelítés
 - A paraméterek megválasztásának hatása: lokalitás
 - A paraméterek megválasztásának hatása: a polinom fokszáma
 - A paraméterek megválasztása

Tartalom 2.

- A regresszió
- Regresszió becslése mintából
- Paraméteres és nem-paraméteres regresszió
- A lineáris regresszió kibővítése, nemlinearitások
- Egy példa
- Regresszió ötödfokú polinommal
- Módosítás
- Regresszió tizedfokú polinommal
- Mi a jelenség oka?
- Mi lehet a megoldás?
- Természetes köbös spline

Tartalom 3.

- A példa regressziója természetes köbös spline-nal
- Mi az előbbiben a fantasztikus?
- A spline-regresszió ereje
- Spline-regresszió becslése bázisfüggvényekkel, penalizáltar
 - Bázisfüggvényekkel felírás
 - Modellmátrix előállítása
 - Penalizálás
 - Simítási paraméter meghatározása
- 4 Additív modellel
 - Több magyarázó változó

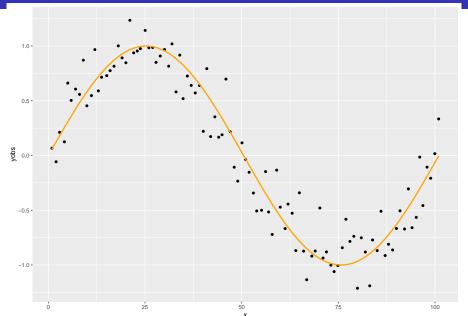
A LOESS simító

A LOESS simítóról lesz szó

Motiváció

Motiváció 1.

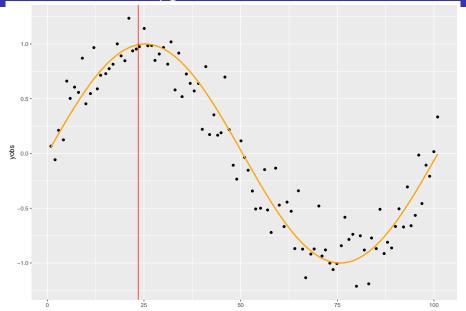
Motiváció

A LOESS simító alapgondolata

A LOESS simító alapgondolata 1.

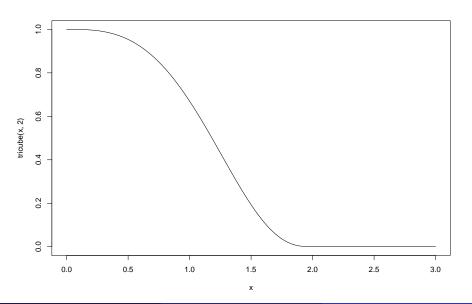
A LOESS simító alapgondolata

Lokalitás

Lokalitás 1.

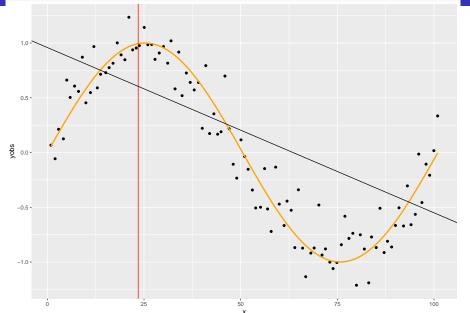
Lokalitás

Polinomiális regresszió

Polinomiális regresszió 1.

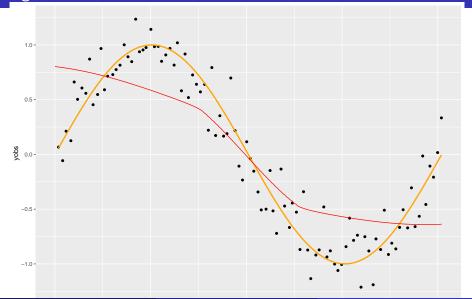
Polinomiális regresszió

Összerakva az építőelemeket: lokális polinomiális regressziókkal közelítés

Összerakva az építőelemeket: lokális polinomiális regressziókkal közelítés 1.

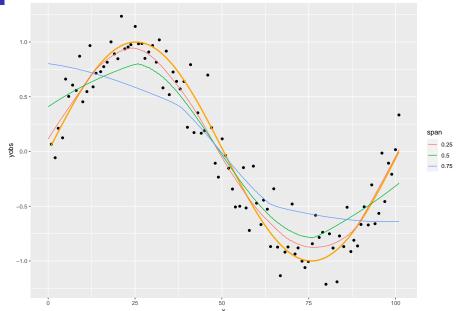
Összerakva az építőelemeket: lokális polinomiális regressziókkal közelítés

A paraméterek megválasztásának hatása: lokalitás

A paraméterek megválasztásának hatása: lokalitás 1.

A paraméterek megválasztásának hatása: lokalitás 2.

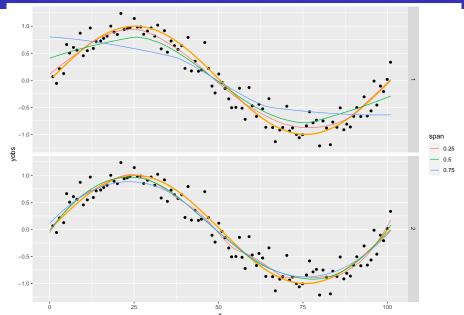

A paraméterek megválasztásának hatása: a polinom fokszáma

Kitérő: polinomiális regresszió illesztésének szintaktikája R alatt 1.

Polinom fokszámának változtatása 1.

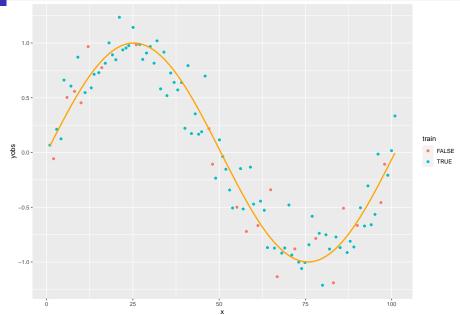
Polinom fokszámának változtatása

A paraméterek megválasztása

A paraméterek megválasztása

A paraméterek megválasztása

- A LOESS simíté
 - Motiváció
 - A LOESS simító alapgondolata
 - Lokalitás
 - Polinomiális regresszió
 - Összerakva az építőelemeket: lokális polinomiális regressziókkal közelítés
 - A paraméterek megválasztásának hatása: lokalitás
 - A paraméterek megválasztásának hatása: a polinom fokszáma
 - A paraméterek megválasztása
- 2 Spline fogalma, lineáris regressziótól a spline-regresszióig

Tartalom

- A regresszió
- Regresszió becslése mintából
- Paraméteres és nem-paraméteres regresszió
- A lineáris regresszió kibővítése, nemlinearitások
- Egy példa
- Regresszió ötödfokú polinommal
- Módosítás
- Regresszió tizedfokú polinommal
- Mi a jelenség oka?
- Mi lehet a megoldás?
- Természetes köbös spline

Tartalom

- A példa regressziója természetes köbös spline-nal
- Mi az előbbiben a fantasztikus?
- A spline-regresszió ereje
- Spline-regresszió becslése bázisfüggvényekkel, penalizáltar
 - Bázisfüggvényekkel felírás
 - Modellmátrix előállítása
 - Penalizálás
 - Simítási paraméter meghatározása
- 4 Additív modellel
 - Több magyarázó változó

A regresszió

A regresszió

A regresszió legtöbb alkalmazott statisztikai terület talán legfontosabb eszköze

Regresszió: változók közti kapcsolat (illetve annak becslése minta alapján)

"Kapcsolat" formalizálása: függvény a matematikai fogalmával, tehát keressük az

$$Y = f\left(X_1, X_2, \dots, X_p\right) + \varepsilon = f(\mathbf{X})$$

függvényt

 $(Y\operatorname{eredményváltozó},\ X_i\operatorname{-k}\ \operatorname{a}\ \operatorname{magyarázó}\ \operatorname{változók})$

Regresszió becslése mintából

Regresszió becslése mintából 1.

Paraméteres regresszió: ha *a priori* feltételezzük, hogy az f függvény valamilyen – paraméterek erejéig meghatározott – függvényformájú (az "alakja" ismert), és így a feladat e paraméterek becslésére redukálódik

Tipikus példa a lineáris regresszió:

$$f(\mathbf{X}) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \ldots + \beta_p X_p = \mathbf{X}^T \pmb{\beta}, \text{ fgy } Y = \mathbf{X}^T \pmb{\beta} + \varepsilon$$

Ha rendelkezésre állnak az $\{y_i, \mathbf{x}_i\}_{i=1}^n$ megfigyeléseink a háttéreloszlásra, akkor e mintából megbecsülhetjük a paramétereket például **hagyományos legkisebb négyzetek** (OLS) módszerével:

$$\hat{\boldsymbol{\beta}} = \arg\min_{\mathbf{b}} \sum_{i=1}^{n} \left[Y_i - \mathbf{X}_i^T \mathbf{b} \right]^2 = \left\| \mathbf{Y} - \mathbf{X} \mathbf{b} \right\|^2$$

ltt tehát ${\bf X}$ az a mátrix, amiben a magyarázó változók elé egy csupa 1 oszlopot szúrtunk, a neve **modellmátrix** vagy design mátrix

Paraméteres és nem-paraméteres regresszió

Paraméteres és nem-paraméteres regresszió

De cserében mindig ott lebeg felettünk a kérdés, hogy a függvényformára jó feltételezést tettünk-e (hiszen ez nem az adatokból következik, ezt "ráerőszakoljuk" az adatokra)

(Persze ezért van a modelldiagnosztika)

A nem-paraméteres regresszió *flexibilis*, olyan értelemben, hogy minden a priori megkötés nélkül követi azt, ami az adatokból következik (a valóság ritkán lineáris?)

Cserében nehezebb becsülni, és nem kapunk analitikus – jó esetben valamire hasznosítható – regressziós függvényt, nem lehet értelmesen interpolálni és extrapolálni ("fordul a kocka" a paraméteres esethez képest)

A lineáris regresszió kibővítése, nemlinearitások

A lineáris regresszió kibővítése, nemlinearitások 1.

Maradva a paraméteres keretben, arra azért mód van, hogy a függvényformát kibővítsük (és így flexibilisebbé tegyük)

Ezzel a különféle nemlineáris regressziókhoz jutunk el

E nemlinearitásoknak két alaptípusa van

- Változójában nemlineáris modell (pl. $\beta_0+\beta_1x+\beta_2x^2$): csak a szó "matematikai értelmében" nemlineáris, ugyanúgy becsülhető OLS-sel
- Paraméterében nemlineáris modell (pl. $\beta_0 x_1^{\beta_1} x_2^{\beta_2}$): felrúgja a lineáris struktúrát, így érdemileg más, csak linearizálás után, vagy NLS-sel becsülhető

Mi most az első esettel fogunk foglalkozni

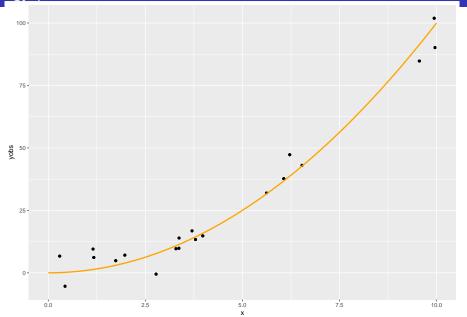
Az itt látott "polinomiális regresszió" valóban nagyon gyakori módszer a flexibilitás növelésére

Egy példa

Egy példa

Tekintsünk most egy másik példát, egy zajos másodfokú függvényt, kevesebb pontból:

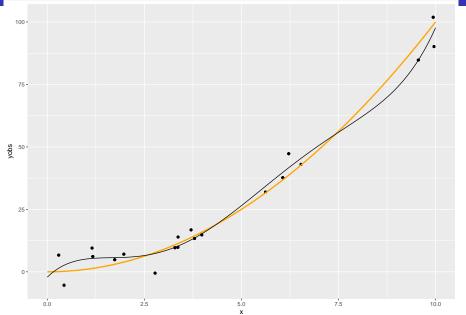
Egy példa

Regresszió ötödfokú polinommal

Regresszió ötödfokú polinommal 1.

Regresszió ötödfokú polinommal

Módosítás

Módosítás

Mondjuk, hogy nagyobb flexibilitásra vágyunk

 Például figyelembe akarjuk venni, hogy ez nem tűnik teljesen lineárisnak, vagy meg akarjuk ragadni a finomabb tendenciákat is

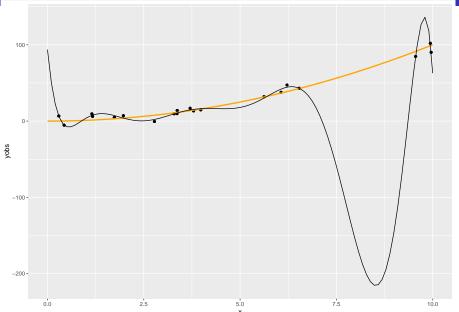
Emeljük a polinom fokszámát (ez nyilván növeli a flexibilitást, hiszen a kisebb fokszám nyilván speciális eset lesz), például 10-re

Szokás azt mondani, hogy a rang 5 illetve 10 (a polinom fokszáma, a becsülendő paraméterek száma nyilván egyezik a modellmátrix rangjával, de ez a fogalom később, amikor nem is polinomunk van, akkor is használható)

Regresszió tizedfokú polinommal

Regresszió tizedfokú polinommal 1.

Regresszió tizedfokú polinommal

Mi a jelenség oka?

Mi a jelenség oka? 1.

Szokás azt mondani, hogy *túlilleszkedés*, ami persze igaz is, de itt többről van szó

A polinomok elsősorban *lokálisan* tudnak jól közelíteni (a Taylor-sorfejtéses érvelés miatt), de nekünk arra lenne szükségünk, hogy *globálisan* jól viselkedő függvényformát találjunk

Pedig a polinomokat amúgy szeretjük, többek között azért is, mert szép sima görbét írnak le (matematikai értelemben véve a simaságot: végtelenszer folytonosan deriválhatóak, C^{∞} -beliek)

Mi lehet akkor a megoldás?

Mi lehet a megoldás?

Mi lehet a megoldás? 1.

Egy lehetséges megközelítés: "összerakjuk a globálisat több lokálisból"

Azaz szakaszokra bontjuk a teljes intervallumot, és mindegyiket *külön-külön* polinommal igyekszünk modellezni

Így próbáljuk kombinálni a két módszer előnyeit

Persze a szakaszosan definiált polinomok önmagában még nem jók: a szakaszhatárokon találkozniuk kell (e találkozópontok neve: **knot**, "csomópont", a számukat q-2-val jelöljük, a pozíciójukat x_i^* -vel)

Sőt, ha a simasági tulajdonságokat is át akarjuk vinni, akkor az érintkezési pontokban a deriváltaknak (magasabbrendűeknek is) is egyezniük kell

Ha p-edfokú polinomokat használunk, akkor az első p-1 derivált – és persze a függvényérték – egyezését kell kikötnünk a knot-okban (és esetleg még valamit a végpontokra)

Mi lehet a megoldás? 2.

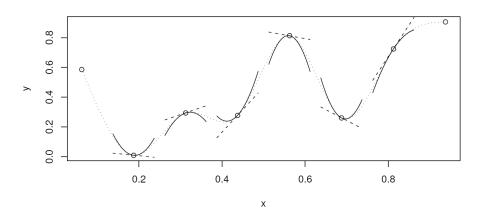
Ez így már jó konstrukció lesz, a neve: **spline**

Természetes köbös spline

Természetes köbös spline 1.

(Azért köbös, mert harmadfokúak a polinomok, és azért természetes, mert azt kötöttük ki, hogy a végpontokban nulla legyen a második derivált)

Természetes köbös spline 2.

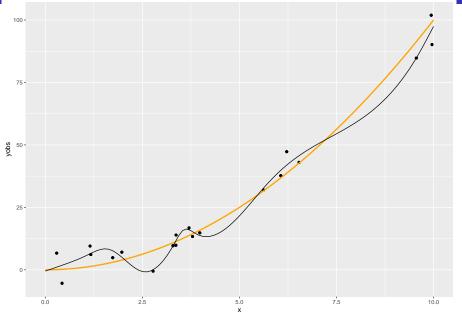

ábra 1: Természetes köbös spline

A példa regressziója természetes köbös spline-nal

A példa regressziója természetes köbös spline-nal

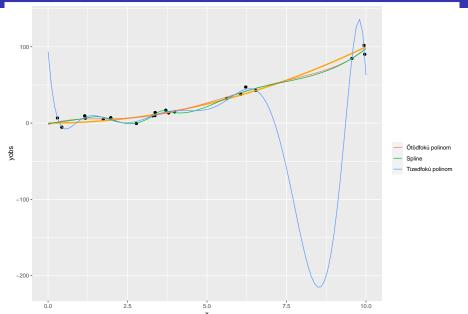
A példa regressziója természetes köbös spline-nal

Mi az előbbiben a fantasztikus?

Mi az előbbiben a fantasztikus?

A spline-regresszió ereje

A spline-regresszió ereje

Nem csak az a jó, hogy szépen illeszkedik (tulajdonképpen még annál is jobban, mint a tizedfokú polinom, még ott is, ahol az jól illeszkedik amúgy)

...hanem, hogy – most már elárulhatom – ez is ugyanúgy 10 rangú mint a tizedfokú polinom!

Mégis: nyoma nincs túlilleszkedésnek

- - Motiváció
 - A LOESS simító alapgondolata
 - Lokalitás
 - Polinomiális regresszió
 - Összerakva az építőelemeket: lokális polinomiális regressziókkal közelítés
 - A paraméterek megválasztásának hatása: lokalitás
 - A paraméterek megválasztásának hatása: a polinom fokszáma
 - A paraméterek megválasztása

Tartalom 2.

- A regresszió
- Regresszió becslése mintából
- Paraméteres és nem-paraméteres regresszió
- A lineáris regresszió kibővítése, nemlinearitások
- Egy példa
- Regresszió ötödfokú polinommal
- Módosítás
- Regresszió tizedfokú polinommal
- Mi a jelenség oka?
- Mi lehet a megoldás?
- Természetes köbös spline

Tartalom 3.

- A példa regressziója természetes köbös spline-nal
- Mi az előbbiben a fantasztikus?
- A spline-regresszió ereje
- 3 Spline-regresszió becslése bázisfüggvényekkel, penalizáltan
 - Bázisfüggvényekkel felírás
 - Modellmátrix előállítása
 - Penalizálás
 - Simítási paraméter meghatározása
- Additív modellel
 - Több magyarázó változó

Subsection 1

Bázisfüggvényekkel felírás

Hogyan becsüljük meg a spline-regressziót?

Amiről nem beszéltünk eddig: ez mind szép, de hogyan tudunk ténylegesen is megbecsülni egy ilyen spline-regressziót?

Ehhez visszalépünk pár lépést, és bevezetünk egy első kicsit absztraktnak tűnő, de később rendkívül jó szolgálatot tevő megközelítést

Bár a célunk a spline-regresszió becslésének a megoldása, de a dolog – értelemszerűen – alkalmazható polinomiális regresszióra is (legfeljebb nincs sok értelme, mert az hagyományos módszerekkel is jól kézbentartható), úgyhogy először azon fogjuk illusztrálni

Polinomok tere mint függvénytér

A másodfokú polinomok – mint függvények – összessége **függvényteret** alkot

Ez egy olyan *vektortér*, aminek az elemei a függvények, a skalárok a valós számok, a két művelet pedig

- Skalárral szorzás: (cf)(x) = cf(x)
- Vektorok (azaz függvények) összeadása: $(f+g)\left(x\right)=f\left(x\right)+g\left(x\right)$, tehát pontonkénti összeadás

Belátható, hogy ez teljesíti a vektortéraxiómákat, mert zárt a két műveletre (másodfokú polinomok összege másodfokú polinom és másodfokú polinom konstansszorosa másodfokú polinom), és a többi követelményt is teljesíti

Polinomok terének bázisa

Szuper, de mindez mire jó?

Ha vektortér, akkor létezik **bázisa**, azaz olyan vektorok halmaza, melyekből lineáris kombinációval minden vektor – egyértelműen – előállítható (bázis: lineárisan független generátorrendszer)

A bázis nem feltétlenül egyértelmű, de az elemszáma igen, ez a vektortér dimenziója

Például a másodfokú polinomok jó bázisa $\left\{1,x,x^2\right\}$, nyilvánvaló, hogy ebből tényleg minden ax^2+bx+c másodfokú polinom előállítható lineáris kombinációval (triviálisan, a súlyok c, b és a)

Függvényterek esetében a bázis elemeit **bázisfüggvényeknek** is szokás nevezni, az $\left\{1,x,x^2\right\}$ tehát a másodfokú polinomok bázisfüggvényei

A polinomok terének dimenziója

Mivel mutattunk egy konkrét bázist, így a dimenzió nyilván 3, de a későbbiek szempontjából jól jön egy másik módszer is

Azzal, hogy az ax^2+bx+c polinomot megfeleltettük az (a,b,c) valós számhármasnak, a polinomok tere és a valós számhármasok tere (az \mathbb{R}^3) között létesítettünk egy izomorfizmust (a leképezés művelettartó és kölcsönösen egyértelmű)

Emiatt a polinomok terének ugyanaz a dimenziója, mint az \mathbb{R}^3 -nak, ami viszont természetesen 3

Ez a módszer általában is használható: a dimenzió a felíráshoz szükséges paraméterek száma (feltéve, hogy ezek valós számok, valamint mindegyikhez tartozik egy polinom és viszont)

Spline-ok függvénytere

Mindez a spline-okra is igaz!

Érthető: minden pontban két polinomot adunk össze, vagy polinomot szorzunk skalárral, az eredmény polinom (már láttuk) – így tud spline adott pontja lenni!

Azaz: spline-okat is elő tudunk állítani bázisfüggvények lineáris kombinációjaként!

Hány dimenziós a spline-ok tere? 1.

Mielőtt megkeressük a spline-ok terének egy bázisát (azaz a konkrét bázisfüggvényeket), tisztázni kellene, hogy hány bázisfüggvényt keresünk egyáltalán, azaz hány dimenziós a spline-ok függvénytere

Naiv ötlet (köbös spline-okat használva példaként): van q-1 szakasz (q-2 knot, ami meghatároz q-3 szakaszt meg a két vége; úgy is felfogható, hogy a két végével együtt q knot van, ami meghatároz q-1 szakaszt) és mindegyiken egy harmadfokú polinom (aminek 4 paramétere van), akkor az 4q-4 paraméter

lgen ám, de vannak megkötések: a knotokban a függvényérték és az első két derivált egyezik

Minden megkötés minden pontban 1 egyenlet, az 1-gyel csökkenti a paraméterek számát: van q-2 knot és 3 megkötés, az 3q-6 csökkentés, marad q+2 paraméter

Hány dimenziós a spline-ok tere? 2.,

De mivel természetes, így a végpontokban is van 1-1 megkötés: marad q paraméter, azaz q dimenziós a természetes köbös spline-ok tere (ezért neveztük a knot-ok számát q-2-nek!)

Mik a spline-ok bázisfüggvényei? 1.

Természetesen itt is igaz, hogy adott, rögzített spline-osztályra (pl. természetes köbös) is végtelen sok bázis van

Köztük célszerűség alapján választhatunk

A részletek nélkül két példa:

- $\bullet \ b_{1}\left(x\right)=1,b_{2}\left(x\right)=x,b_{i}\left(x\right)=\left|x-x_{i-2}^{*}\right|^{3}\left(i=3,4,\ldots,q\right)$
- $b_1\left(x\right)=1, b_2\left(x\right)=x, b_i\left(x\right)=R\left(x, x_{i-2}^*\right) (i=3,4,\ldots,q)$, ahol R egy nevezetes elég hosszú, bár nem túl bonyolult függvény (hamar látni fogjuk, hogy ez miért előnyös), annyi fontos, hogy x a [0,1] intervallumban essen (egyszerű átskálázssal mindig elérhető)

Most már csak a regresszió kivitelezését kell kitalálnunk

Subsection 2

Modellmátrix előállítása

A bázisfüggvények használatának ereje

A bázisfüggvények használatának két hatalmas előnye van:

- A probléma visszavezethető velük a sima lineáris regresszióra
- Sőt, ehhez a modellmátrix is könnyen előállítható

Bázisfüggvények használata másodfokú polinomnál

Legyen $b_1\left(x\right)=1$, $b_2\left(x\right)=x$ és $b_3\left(x\right)=x^2$ a bázisunk

Az eredeti regresszió:

$$y_i = \beta_1 + \beta_2 x_i + \beta_3 x_i^2 + \varepsilon_i$$

Átírva bázisokra (lényegében transzformált magyarázó változók):

$$y_{i} = \beta_{1}b_{1}(x_{i}) + \beta_{2}b_{2}(x_{i}) + \beta_{3}b_{3}(x_{i}) + \varepsilon_{i}$$

Ez már tiszta lineáris regresszió

Bázisfüggvények használatának előnye

Ez úgy tűnik, hogy csak egy nagyon nyakatekert felírás egy amúgy egyszerű problémára

Valójában viszont egy elképesztően erőteljes dolgot nyertünk: *minden* olyan függvény, legyen bármilyen komplikált is, ami felírható bázisfüggvényekkel (azaz az osztálya függvényosztályt alkot), az berakható egy *kutyaközönséges* regresszióba (azaz lehet ő a regrssziós függvény) a fenti transzformációval, tehát

$$\sum_{i=1}^{q} \beta_i b_i \left(x \right)$$

alakban

(Azaz minden függvény, ami egy függvénytér eleme)

A bázisfüggvények ereje, 1. felvonás

Még egyszer: minden függvény, ami felírható bázisfüggvényekkel

Azaz: minden

…és az összesnek *pontosan ugyanúgy* az lesz az alakja, hogy

$$\sum_{i=1}^{q}\beta_{i}b_{i}\left(x\right) ,$$

egyedül a bázisfüggvényt kell az adott esetnek megfelelően megválasztani

Tehát a spline is mehet ugyanígy (csak megfelelő b_i -kkel)!

És ha ez az alak megvan, akkor onnantól természetesen sima lineáris regresszióval elintézhető

A bázisfüggvények ereje, 2. felvonás

Ráadásul az ${f X}$ modellmátrix (design mátrix) előállítása is nagyon könnyű lesz: az i-edik sora

$$\left[b_{1}\left(x_{i}\right),b_{2}\left(x_{i}\right),\ldots,b_{q}\left(x_{i}\right)\right]$$

Így maga a mátrix az ${\bf x}$ és az $[1,2,\ldots,q]$ vektor *külső szorzata* (tenzorszorzata), ha a művelet alatt az oszlopban szereplő érték által meghatározott bázisfüggvény sorbeli elemre történő alkalmazását értjük, tehát $i\otimes j:=b_j\left(x_i\right)$, és így

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} \begin{bmatrix} b_1 \left(x_1 \right) & b_2 \left(x_1 \right) & \cdots & b_q \left(x_1 \right) \\ b_1 \left(x_2 \right) & b_2 \left(x_2 \right) & \cdots & b_q \left(x_2 \right) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ b_1 \left(x_n \right) & b_2 \left(x_n \right) & \cdots & b_q \left(x_n \right) \end{bmatrix}$$

A bázisfüggvények ereje, 2. felvonás

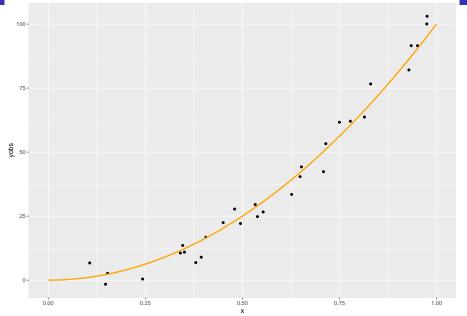
Így, a teljes modellmátrix egy lépésben megkapható...

... majd közvetlenül rakható is bele a sima lineáris regresszióba (ld. 1. előny):

$$\hat{\boldsymbol{\beta}} = \left(\mathbf{X}^T \mathbf{X}\right)^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{y}$$

Megvalósítás R alatt 1.

Megvalósítás R alatt 2.

Subsection 3

Penalizálás

Dimenzió meghatározása 1.

A q dimenzió tehát az illeszkedés szabadságát határozza meg

Valahogy ezt is meg kellene határozni

Jön a fő kérdéskör: a túlilleszkedés elleni védekezés

Milyen legyen a "simítás foka"?

Simítás fokának meghatározása 1.

Tehát q-t kellene valahogy jól belőni

Egyszerű modellszelekció?

 Vagy nem beágyazott modellek szelekciója, vagy nem ekvidisztáns knot-ok, egyik sem túl szerencsés

Alternatív ötlet: q legyen inkább rögzített (elég nagy értéken, kicsit a várható fölé lőve), de a függvényformát nem engedjük teljesen szabadon alakulni

Hogyan? Büntetjük a túl "zizegős" függvényt!

Ez épp a **penalizált regresszió** alapötlete

És ami rendkívül fontos: így már jellemzően sem q pontos megválasztása, sem a knot-ok pontos helye nem bír nagy jelentőséggel (választhatjuk például egyenletesen)!

Penalizált regresszió 1.

Klasszikus megoldás: a második derivált jelzi adott pontban a "zizegősséget", ezt kiintegrálva kapunk egy összesített mértéket az egész függvényre

Valamilyen súllyal ezt vegyük figyelembe:

$$\|\mathbf{y} - \mathbf{X}\beta\|^2 + \lambda \int_0^1 \left[f''(x)\right]^2 dx$$

A λ a simítási paraméter, ez határozza meg a trade-off-ot a jó illeszkedés és a simaság között

• $\lambda=0$: penalizálatlan becslés, $\lambda\to\infty$: egyenes regressziós függvény

A simasági büntetőtag meghatározása

A regressziós függvény alakja: $f(x) = \sum_{i=1}^{q} \beta_i b_i\left(x\right)$

Kétszer deriválva: $f''\left(x\right) = \sum_{i=1}^{q} \beta_{i}b_{i}''\left(x\right)$

Négyzetre emelve: $\left[f''\left(x\right)\right]^{2}=\sum_{i=1}^{q}\sum_{j=1}^{q}\beta_{i}b_{i}''\left(x\right)b_{j}''\left(x\right)\beta_{j}$

Kiintegrálva:
$$\int_{0}^{1}\left[f''\left(x\right)\right]^{2}\mathrm{d}x=\sum_{i=1}^{q}\sum_{j=1}^{q}\beta_{i}\left(\int_{0}^{1}b_{i}''\left(x\right)b_{j}''\left(x\right)\mathrm{d}x\right)\beta_{j}$$

De hát ez épp egy $\textit{kvadratikus alak}! \ (\sum_{i=1}^q \sum_{j=1}^q x_i a_{ij} x_j = \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x})$

Legyen $S_{ij}=\int_0^1 b_i''\left(x\right)b_j''\left(x\right)\mathrm{d}x$ és ${f S}$ az ezekből alkotott mátrix, akkor tehát a simítási büntetőtag:

$$\lambda \beta^T \mathbf{S} \beta$$

Az előbb definiált R-rel ${f S}$ alakja nagyon egyszerű lesz: $S_{i+2,j+2}=R\left(x_i^*,x_j^*\right)$, az első két oszlop és sor pedig csupa nulla

Megvalósítás R alatt

A simítási büntetőtag beépítése a regressziós célfüggvénybe

Kényelmes lenne, ha $\|\mathbf{y}-\mathbf{X}\boldsymbol{\beta}\|^2+\lambda\boldsymbol{\beta}^T\mathbf{S}\boldsymbol{\beta}$ helyett írhatnánk egyetlen normát célfüggvényként

Ez nem nehéz, ha a második tagot át tudjuk normává alakítani, hiszen (innentől némi blokkmátrix műveletekre szükség lesz)

$$\|\mathbf{a}\|^2 + \|\mathbf{b}\|^2 = \left\| \begin{pmatrix} \mathbf{a} \\ \mathbf{b} \end{pmatrix} \right\|^2$$

Legyen ${\bf B}$ olyan, hogy ${\bf B}^T{\bf B}={\bf S}$ (pl. spektrális dekompozícióval, vagy Cholesky-dekompozícióval megtalálható a mátrix ilyen "négyzetgyöke"), ekkor

$$\lambda \beta^T \mathbf{S} \beta = \lambda \beta^T \mathbf{B}^T \mathbf{B} \beta = \lambda (\mathbf{B} \beta)^T \mathbf{B} \beta = \left(\sqrt{\lambda} \mathbf{B} \beta\right)^T \left(\sqrt{\lambda} \mathbf{B} \beta\right)$$

A simítási büntetőtag beépítése a regressziós célfüggvénybe

Ezzel meg is vagyunk, hiszen a norma egyszerűen $\|\mathbf{a}\|^2 = \mathbf{a}^T\mathbf{a}$, így

$$\lambda \beta^T \mathbf{S} \beta = \left\| \sqrt{\lambda} \mathbf{B} \beta \right\|^2$$

ahonnan

$$\|\mathbf{y} - \mathbf{X}\beta\|^2 + \lambda \beta^T \mathbf{S}\beta = \|\mathbf{y} - \mathbf{X}\beta\|^2 + \|\sqrt{\lambda}\mathbf{B}\beta\|^2$$

és így, az előzőek szerint

$$\|\mathbf{y} - \mathbf{X}\beta\|^2 + \|\sqrt{\lambda}\mathbf{B}\beta\|^2 = \left\| \begin{pmatrix} \mathbf{y} - \mathbf{X}\beta \\ \sqrt{\lambda}\mathbf{B}\beta \end{pmatrix} \right\|^2$$

Jó lenne eta-t kiemelni; ez nem is túl nehéz, hiszen ${f a}$ és $-{f a}$ normája ugyanaz:

$$\left\| \begin{pmatrix} \mathbf{y} - \mathbf{X}\beta \\ \sqrt{\lambda} \mathbf{B}\beta \end{pmatrix} \right\|^2 = \left\| \begin{pmatrix} \mathbf{y} \\ \mathbf{0} \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} \mathbf{X} \\ \sqrt{\lambda} \mathbf{B} \end{pmatrix} \beta \right\|^2$$

Regresszió megoldása a penalizálással 1.

Innentől a regresszió játszi könnyedséggel (értsd: a szokványos, nem is penalizált eszköztárral) megoldható, csak ${\bf X}$ szerepét $\begin{pmatrix} {\bf X} \\ \sqrt{\lambda} {\bf B} \end{pmatrix}$, ${\bf y}$ szerepét

$$\begin{pmatrix} \mathbf{y} \\ \mathbf{0} \end{pmatrix}$$
 játssza

Így az "
$$\mathbf{X}^T\mathbf{X}$$
" épp $\mathbf{X}^T\mathbf{X} + \lambda\mathbf{B}^T\mathbf{B} = \mathbf{X}^T\mathbf{X} + \lambda\mathbf{S}$ lesz

Az " $\mathbf{X}^T\mathbf{y}$ " pedig $\mathbf{X}^T\mathbf{y}$ (a kiegészített eredményváltozóban lévő nullák épp a magyarázó változók kiegészítését ütik ki)

Így az OLS megoldás:

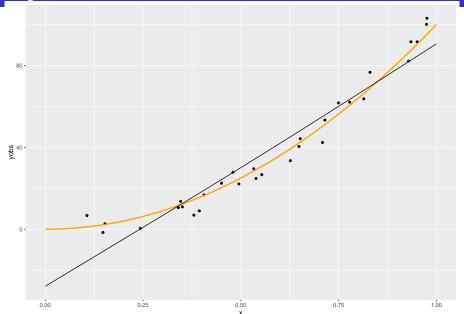
$$\hat{\boldsymbol{\beta}} = \left(\mathbf{X}^T \mathbf{X} + \lambda \mathbf{S}\right)^{-1} \mathbf{X}^T \mathbf{y}$$

Regresszió megoldása a penalizálással 2.

(Persze a gyakorlatban ennek közvetlen számítása helyett célszerűbb az augmentált eredmény- és magyarázóváltozókat berakni egy hatékonyabb lineáris regressziót megoldó módszerbe)

Megvalósítás R alatt

Megvalósítás R alatt

Subsection 4

Simítási paraméter meghatározása

A simítási paraméter meghatározása

Kérdés még a λ értéke

Sima OLS-jellegű eljárással, tehát a reziduális négyzetösszeg minimalizálást tűzve ki célul nyilván nem határozható meg (hiszen az mindig 0-t adna)

Épp az a lényeg, hogy a túlilleszkedésre is tekintettel legyünk

Ötlet: keresztvalidáció

Keresztvalidációs módszerek: OCV

Mindig egy pontot hagyunk ki, és így számolunk hibát: OCV

(Szokták egy-kihagyásos keresztvalidációnak, LOOCV-nek is nevezni)

Tehát:

$$E_{OCV} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \left(\hat{f}_i^{[-i]} - y_i \right)^2$$

Szerencsére nem kell ténylegesen n-szer lefuttatni a regressziót mert belátható, hogy

$$E_{OCV} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} \left(y_i - \hat{f}_i \right)^2 / \left(1 - A_{ii} \right)^2,$$

ahol A az influence mátrix

Keresztvalidációs módszerek: GCV

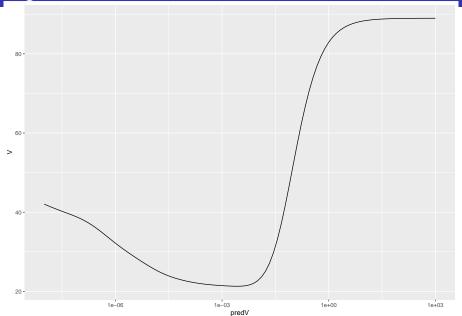
Ha az A_{ii} -ket az átlagukkal helyettesítjük, akkor az általánosított keresztvalidációhoz jutunk (GCV)

Tehát:

$$E_{GCV} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} \left(y_i - \hat{f}_i \right)^2 / \left[\operatorname{tr} \left(\mathbf{I} - \mathbf{A} \right) \right]^2$$

Megvalósítás R alatt

Megvalósítás R alatt

- A LOESS simíté
 - Motiváció
 - A LOESS simító alapgondolata
 - Lokalitás
 - Polinomiális regresszió
 - Összerakva az építőelemeket: lokális polinomiális regressziókkal közelítés
 - A paraméterek megválasztásának hatása: lokalitás
 - A paraméterek megválasztásának hatása: a polinom fokszáma
 - A paraméterek megválasztása
- Spline fogalma, lineáris regressziótól a spline-regresszióig

- A regresszió
- Regresszió becslése mintából
- Paraméteres és nem-paraméteres regresszió
- A lineáris regresszió kibővítése, nemlinearitások
- Egy példa
- Regresszió ötödfokú polinommal
- Módosítás
- Regresszió tizedfokú polinommal
- Mi a jelenség oka?
- Mi lehet a megoldás?
- Természetes köbös spline

- A példa regressziója természetes köbös spline-nal
- Mi az előbbiben a fantasztikus?
- A spline-regresszió ereje
- Spline-regresszió becslése bázisfüggvényekkel, penalizáltan
 - Bázisfüggvényekkel felírás
 - Modellmátrix előállítása
 - Penalizálás
 - Simítási paraméter meghatározása
- 4 Additív modellek
 - Több magyarázó változó

Subsection 1

Több magyarázó változó

Több magyarázó változó

Eddig egy magyarázó változó esetével foglalkoztunk